

РЕШЕНИЕ

№ 11232

гр. София, 09.07.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 54 състав, в публично заседание на 09.05.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Атанас Николов

при участието на секретаря Ирена Йорданова, като разгледа дело номер **259** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 и следващите от ДОПК.

Образувано е по жалба на „ФЮЧЪР СТАНДАРТС“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] срещу Ревизионен акт /РА/ №Р-22221023000448-091-001/18.08.2023 г., издаден от П. Г. А. - орган, възложил ревизията, и Р. В. Н. - ръководител на ревизията, потвърден с Решение № 1590/10.11.2023 г. на Директор на Дирекция "Обжалване и данъчно-осигурителна практика", София, Централно управление на Национална агенция по приходите, с който на жалбоподателя са определени задължения по ЗДДС в размер на 11 667,46 лв. и е начислена лихва за забава в размер на 977,83 лв. за данъчните периоди м. 09.2020 г. и м. 12.2022 г. в резултат на непризнато право на ДК по фактури и доставчици посочени в РД. Жалбоподателят твърди, че РА е незаконосъобразен и неправилен. Иска се неговата отмяна.

В с.з. жалбата се поддържа от проц.представител адв. Б., който поддържа жалбата на наведените в нея основания за отмяна.

Ответникът чрез юриск. Г. оспорва жалбата. Намира РА за правилен и законосъобразен.

От фактическа и правна страна.

Съдът като съобрази изложеното от страните, прецени доказателствата формиращи

адм.преписка и представените в проведените съд.заседания такива намира ,че жалбата е допустима и основателна по следните съображения.

Съгласно разпоредбата на чл. 160, ал. 2 от ДОПК съдът преценява законосъобразността и обосноваването на ревизионния акт, като проверява дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма и спазени ли са процесуалните и материално правните разпоредби по издаването му.

Ревизията на жалбоподателя е започнала въз основа на ЗВР №Р-22221023000448-020-001/02.02.2023 г., връчена на 07.02.2023 г., с която е възложено извършването на ревизия на „ФЮЧЪР СТАНДАРТС“ ЕООД за установяване на задължения по ЗДДС за периода от 01.11.2019 г. до 30.11.2020 г. и за корпоративен данък по ЗКПО за 2021 г. Със Заповед за Изменение на ЗВР /ЗИЗВР/ №Р-22221023000448-020-002/03.05.2023 г. в обхвата на ревизията са включени периодите по ЗДДС от 01.12.2022 г. до 28.02.2023 г. и за корпоративен данък по ЗКПО за 2022 г. Със ЗИЗВР №Р-22221023000448-020- 003/05.03.2023 г. срокът за извършване на ревизията е продължен до 07.07.2023 г. Със ЗИЗВР №Р-22221023000448-020-004/11.05.2023 г. е възложено ревизията да обхване установяване на задължения по ЗДДС за периодите от 01.11.2019 г. до 30.11.2020 г. и от 01.12.2022 г. до 28.02.2023 г., и за корпоративен данък по ЗКПО за периода 2021 г. Заповедите са издадени от Н. С. И., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“, при ТД на НАП Велико Търново, оправомощена за компетентен орган със Заповед №РД-01-864/04.11.2022 г., издадена от директор на ТД на НАП София. Съгласно Заповед №3-ЦУ-264/01.02.2023 г., издадена от издадена от зам. изпълнителния директор на НАП контролното производство на „ФЮЧЪР СТАНДАРТС“ ЕООД е възложено от началниците на секторите, посочени в Заповед №3- ЦУ-1997/04.11.2022 г., издадена от зам. изпълнителния директор на НАП и определени от директора на ТД на НАП София със Заповед №РД-01-864/04.11.2022 г., издадена на основание чл. 112, ал. 2, т. 1 от ДОПК.

Настоящият съдебен състав намира, че процесният ревизионен акт е нищожен, тъй като ревизията е извършена от некомпетентна ТД на НАП – Велико Търново, вместо от ТД на НАП - София, където е седалището и адреса на ревизираното лице.

Съгласно чл. 6, ал. 1 от Закона за Националната агенция за приходите /ЗНАП/, агенцията се състои от централно управление и териториални дирекции. Всяка една от тези териториални дирекции се организира и ръководи от териториален директор, който упражнява предоставените му правомощия в нейните пространствени предели. Към териториалния обсег на компетентната териториална дирекция препраща и нормата на чл. 7, ал. 1 ДОПК, установяваща компетентността на органа по приходите от компетентната териториална дирекция, да издава актовете по този кодекс. Сред тези актове е и заповедта за възлагане на ревизии /ЗВР/, с която по силата на чл. 112, ал. 1 ДОПК се образува ревизионното производство. Съгласно чл. 112, ал. 2, т. 1 ДОПК заповедта за възлагане на ревизия се издава от орган по приходите, определен от териториалния директор, която, за да бъде правопораждащ данъчноревизионното правоотношение юридически факт, следва да е издадена от компетентен орган. Разпоредбата на чл. 112, ал. 2, т. 1 ДОПК сочи, че ревизия може да се възлага от органа по приходите, определен от териториалния директор на компетентната териториална дирекция, а съобразно чл. 7, ал. 1 ЗНАП органи по приходите са:

изпълнителният директор на НАП и неговите заместници, териториалните директори и техните заместници; директорите на дирекции, началниците на отдели и сектори и служителите, заемащи длъжност "държавен експерт по приходите", "държавен инспектор по приходите", "главен експерт по приходите", "старши експерт по приходите", "експерт по приходите", "главен инспектор по приходите", "старши инспектор по приходите" и "инспектор по приходите". След като първичната материална компетентност на орган по приходите е придобита по нормативен път в териториалния ѝ обхват по чл. 7, ал. 1 ДОПК, то не е допустимо пространствените ѝ предели да се разширяват извън обхвата на териториалната дирекция. Съответна на този принцип е и уредбата на чл. 8, ал. 1 от ДОПК, обвързваща компетентността на органите по приходите за издаване на актове по кодекса с компетентната териториална дирекция, която за местните юридически лица, е тази по седалището им. От съответната компетентна териториална дирекция следва да бъде и органът, натоварен от териториалния директор по реда на чл. 112, ал. 2, т. 1 от ДОПК с правомощието да възлага ревизии, както и определените от него със ЗВР ревизиращи органи по приходите и ръководител на ревизията /чл. 113, ал. 1, т. 2 ДОПК/. Изключение от това правило се предвижда в разпоредбата на чл. 112, ал. 2, т. 2 от ДОПК, според която ревизията може да се възлага от изпълнителния директор на Националната агенция за приходите или определен от него заместник изпълнителен директор - за всяко лице и за всички видове задължения и отговорности за данъци и задължителни осигурителни вноски. В цитирания чл. 112, ал. 2, т. 2 от ДОПК обаче няма нормативно предвидена възможност това правомощие да се делегира на друг орган по приходите, различен от посочените.

От доказателствата по делото се установява, че процесната ревизия е възложена със заповед за възлагане на ревизия №Р-22221023000448-020-001/02.02.2023 г. издадена от Н. С. И., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в ТД на НАП – Велико Търново. За доказване компетентността на възложителя на ревизията е представена заповед № 3 – ЦУ – 1997/04. 11. 2022 г. на зам. изпълнителния директор на НАП, с която на основание чл. 12, ал. 6 от ДОПК са определени органи по приходите, за които не се прилагат правилата на чл. 7, ал. 1 и чл. 8 от ДОПК, сред които в т. 3 са вписани имената на възложителя на ревизията и ревизиращия екип, които са служители на ТД на НАП-Велико Търново. Със заповед № ЗЦУ- ОНР-22/22.08.2022 г. на изпълнителния директор на НАП, З. Г., заместник изпълнителен директор на НАП е оправомощена да определя органи по приходите, за които не се прилагат правилата на чл. 7, ал. 1 и чл. 8 от ДОПК. Съгласно приложението към заповед №3 – ЦУ - 324/10.02.2023г. на зам.изпълнителния директор на НАП, служители на ТД на НАП – Велико Търново следва да извършат контролното производство по отношение на лицата, посочени в приложение на заповедта, за която компетентна дирекция е ТД на НАП - София. Така възложеното ревизионно производство приключва с издаването на ревизионен акт от органи по приходите на ТД на НАП- Велико Търново.

Съгласно разпоредбата на чл. 10, ал. 9 от ЗНАП, в сила от 01.01.2021 г. при необходимост за изпълнение на възложените на агенцията функции изпълнителният директор или оправомощено от него лице може със заповед да нареди служители от една териториална дирекция да осъществяват правомощията си по отношение на лица, за които съгласно правилата на чл. 8 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс компетентни са органите на друга териториална дирекция, включително за части от работното време и без промяна на мястото на работа. Разпоредбата на чл. 12,

ал. 6 от ДОПК гласи, че правилата на чл. 7, ал. 1 и чл. 8 не се прилагат за органи по приходите или публични изпълнители, определени от изпълнителния директор на Националната агенция за приходите или от оправомощен от него заместник изпълнителен директор. Правомощията на органите по приходите по, ал. 2 се осъществяват на територията на цялата страна независимо от компетентността по чл. 8. Анализът на горесцитираните заповеди сочи, че контролното производство е възложено със ЗВР, издадена от началник сектор "Ревизии" при ТД на НАП – Велико Търново., оправомощен от зам.изпълнителния директор на НАП по силата на заповед № 3 – ЦУ - 1997 от 04.11.2022 г., който от своя страна е овластен от изпълнителния директор със заповед № ЗЦУ-ОПР-22/22.08.2022 г. В случая обаче в цитираните заповеди липсват мотиви, нито са представени доказателства към заповедите, каква точно е необходимостта по смисъла на чл. 10, ал. 9 от ЗНАП, която налага органи по приходите от друга териториална дирекция, различна от тази по чл. 8 от ДОПК да извършат ревизия на лицето, чийто седалище и адрес се намира в [населено място]. Това налага извод, че цитираните заповеди са издадени без да са налице предпоставките за издаването им. Делегирането на такива правомощия от заместник изпълнителния директор към орган по приходите от териториална дирекция, която не е териториално компетентна спрямо ревизираното лице противоречи и на нормата на чл. 112, ал. 2 от ДОПК, в която изрично е посочено, че ревизията може да се възлага от: 1. органа по приходите, определен от териториалния директор на компетентната териториална дирекция; или от 2. изпълнителния директор на Националната агенция за приходите или определен от него заместник изпълнителен директор - за всяко лице и за всички видове задължения и отговорности за данъци и задължителни осигурителни вноски. Ето защо изпълнителният директор или негов заместник, които са органи по приходите, могат да възлагат ревизия по отношение на данъчно задължени лица на територията на цялата страна, но така цитираната разпоредба не допуска възможност те да делегират правомощията си към конкретни органи по приходите от съответна ТД на НАП. В съдържанието на цитираната разпоредба не се сочи друго лице, различно от изпълнителния директор или негов заместник да има правомощието да възлага ревизии по отношение на всички лица, независимо в коя териториална дирекция е седалището им, а конкретните органи по приходите в съответната ТД на НАП, компетентни да възложат ревизионно производство се определят от териториалния директор на компетентната териториална дирекция. Анализът на цитираната разпоредба сочи, че дадените правомощия в чл. 112, ал. 2, т. 2 от ДОПК са изрична компетентност на изпълнителния директор или негов заместник, предвид което те не могат да бъдат предоставяни другиму.

Следователно в случая, не се установява наличието на предпоставките по чл. 10, ал. 9 от ЗНАП, а именно необходимост ревизията да бъде извършена от органи по приходите от териториална дирекция, различна от тази по седалището на лицето, предвид което органите по приходите, извършили ревизията и издали ревизионния акт, не са били териториално компетентни да извършат ревизията, нито са били надлежно овластени, тъй като заместник изпълнителния директор не е имал нормативно призната възможност да делегира такива правомощия. Изложеното има за последица нищожност на ревизионния акт, тъй като е издаден от некомпетентни органи по приходите от ТД на НАП – Велико Търново.

Липсата на териториална и материална компетентност на органа, възложил ревизията и издател на ревизионния акт, както и липсата на доказателства за компетентност на

лицата, които са участвали в ревизионното производство го прави нищожен, защото в най-общ смисъл, компетентността на определен административен орган посочва кръга от въпроси, с които той е оправомощен да се занимава, както и правомощията, с които органът разполага за решаването на тези въпроси и с оглед издаването на административни актове, компетентността представлява нормативно признатата способност на даден орган да издаде определен акт. Липсата на компетентност на издателите на обжалвания ревизионен акт, прави последния нищожен, непораждащ правни последици и предпоставя обявяването и.

Следва да бъде посочено също така, че по аргумент от чл. 112, ал. 2, т. 1 ДОПК органът по приходите, който е оправомощен да възлага ревизии следва да бъде определен от териториалния директор на ТД на НАП - София /за процесния случай/, който обаче няма материална и териториална компетентност спрямо органи по приходите, които са на длъжност като такива към друга териториална дирекция /в случая ТД на НАП – Велико Търново/ и съответно не са част от подчинената му ТД на НАП София - аргумент и от чл. 11 ЗНАП. В тази връзка по силата на заповед № РД-01-735/11.08.2023 г. на директора на ТД на НАП - София, не е предоставена надлежно компетентност на П. Г. А. от ТД на НАП – Велико Търново за възлагане на ревизии и издаване на ревизионни актове по отношение на лица с адрес и седалище в ТД на НАП – София, тъй като директорът на ТД на НАП - София не притежава компетентност за предоставяне на такава спрямо органи по приходите от друга териториална дирекция. Компетентност да делегира правомощия по възлагане на ревизии спрямо лица със седалище или постоянен адрес извън териториалния обхват на ТД на НАП – Велико Търново не притежава и директорът на ТД на НАП – Велико Търново.

Това води несъмнено до извод за издаване на ревизионния акт от некомпетентни органи по приходите от ТД на НАП – Велико Търново. В този смисъл е и практиката на ВАС, а именно: Решение № 26 от 04.01.2024 г. по адм. д. № 5816/2023 г., VIII отд. на ВАС; Решение № 176 от 09.01.2024 г. по адм. д. №6611/2023 г., VIII отд. на ВАС; Решение № 4425 от 26.04.2023 г. по адм. д. №7761/2022 г., VIII отд. на ВАС; Решение № 13222/23.12.2021 г. по адм. д. №3212/2021 г., I отд. на ВАС; Решение № 463/14.01.2021 г. по адм. д. №8918/2020г., I отд. на ВАС; Решение № 1456/03.02.2021 г. по адм. д. №10482/2020г., I отд. на ВАС; Решение № 2679/26.02.2021 г. по адм. д. №11773/2020 г., I отд. на ВАС и Решение № 11678/17.11.2021 г. по адм. д. №2837/2021 г., VIII отд. на ВАС.

Предвид разпоредбата на чл. 160, ал. 5 ДОПК, настоящият състав следва да приложи чл. 173, ал. 2 АПК. Съгласно чл. 173, ал. 1 от АПК, когато въпросът не е предоставен на преценката на административния орган, след като обяви нищожността или отмени административния акт, съдът решава делото по същество. По аргумент от нормата на алинея втора на чл. 173 от АПК, извън случаите по, ал. 1, както и когато актът е нищожен поради некомпетентност или естеството му не позволява решаването на въпроса по същество, съдът изпраща преписката на съответния компетентен административен орган със задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона. Предвид това административната преписка следва да бъде изпратена на ТД на НАП – София за извършване на нова ревизия от компетентни органи.

При направено искане за това и на основание чл. 161 от ДОПК на жалбоподателя се дължат разноски в производството съгласно представения списък по чл. 80 от ГПК /адвокатско възнаграждение и ДТ/ в размер на 1150 лв. и при липса на направено

възражение за прекомерност.

С тези мотиви, съдът

РЕШИ:

ОБЯВЯВА ЗА НИЩОЖЕН по жалба на „ФЮЧЪР СТАНДАРТС“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] - Ревизионен акт /РА/ №Р-22221023000448-091-001/18.08.2023 г., издаден от П. Г. А. - орган, възложил ревизията, и Р. В. Н. - ръководител на ревизията, потвърден с Решение № 1590/10.11.2023 г. на Директор на Дирекция "Обжалване и данъчно-осигурителна практика", София, Централно управление на Национална агенция по приходите, с който на жалбоподателя са определени задължения по ЗДДС в размер на 11 667,46 лв. и е начислена лихва за забава в размер на 977,83 лв. за данъчните периоди м. 09.2020 г. и м. 12.2022 г. в резултат на непризнато право на ДК по фактури и доставчици посочени в РД.

ОСЪЖДА Национална агенция за приходите – Дирекция „Обжалване и данъчно – осигурителна практика“ да заплати на „ФЮЧЪР СТАНДАРТС“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] разноски по делото в размер на 1 150 лв.

ИЗПРАЩА административната преписка на ТД на НАП – София.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република България в 14 -дневен срок от съобщаването на страните, че решението е изготвено.

СЪДИЯ: